BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 241a
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ZAC

hebreo q; fuũ euglin [illegible] descripsit eloqo. á finã ôq; solutã. & dno re
fert adductam. ut et de etiã gentis hebrẹ si pentuerit ñ desperanda monstret eẽ
salutẽ. Solute inquit. & adducite. Que cunq; enim solueritis super terrã. erunt so
luta & in celis. Abierunt aũt qui missi erant. & inuenerunt sicẽ dixit illis stantẽ
pullum. Marcus scribit pullum ante ianuã inbiuio inuentũ. Ianua aũt ipse est
qui ait. ego sũ ianua ouium pme sicĩ introierit saluabitur. & ingredietur. & páscua in
ueniet. Quib' ante páscuis iste pullus. id ẽ ppls gentium carebat. quando ante hanc
ianuam inbiuio ligat' stabat. Et recte inbiuio. quia non unã certus uitę fidiq;
uiam. s; multas sectarũ calles sequebatur. Per quibus apte subiungitur. Soluentib'
aũt illis pullũ. dixerunt dni eius adillos. Quid solutis pullũ. Multos quippe
habebat dios. qnonuno dogmati & simplicium dedituf. s; prolibitu in mundo spũũ
aduarios diuersosq; miser ~~duaprat~~ rapiebatur errores. adsimulacra muta prou
ducebat incredens. Denq; unacula qdã scripturę ẽsuetudine cõmune eẽ dr qdin
mundiũ ẽ. Sed ad petrũ uox de celo dicit. Qd ds mundauit. tu cõmune ne dixeris.
quia qui sẽs est. solius dei est. & cum nullo ei cõmunis est. qui aũt peccator est. & immun
dus. multoq;. multi eiũ dęmones possident eũ. & ido cõmunis appellatur. At illi dixe
runt. Quia dns eum necessariũ habet. Et duxerunt illiu ad ihm. Qui soluendo pullo
contra dixerunt. audacio nomine dni quiescunt. quia magistri errorę qui uenientib'
adsaluterẽ gentibus obsistebant caternus suas tenebras defendere. donec miraculis
attestantibus ueri possessoris ardẽtius uirtus emicuit. At post qm fidei dnicę potestas
apparuit. recedentibus passim aduersariorę querelis. liber credentiũ cęt qui dm
portet corde adducitur. Et iactantes uestimenta sua in uia. Portante dnm asino.
discipuli uestimenta in uia sternunt. quia ppi se corporis exuentes et eunte amictu. uiã
simplicioribus di famulis suo sanguine parant. Vt iudeice inoffenso gressu men
tis hierosolimam quo ihc ducit incedant. Ihc enim asellũ sedens hierusalem
tendit. quando uel unus cuiusq; fidelis animã regens uidelicet iumentũ suũ ad pacis
intimę uisionem ducit. uel etiã eiũ sẽ ecclę uniuersalitẽ pfidet. eamq; insupnę pacis
desiderium accendit. Quia ô iuxta alios euglista non discipli tantũ. s; & pluri
mi de turba sternebant uestimenta sua in uia. possiunt ppos etiã hi designari. qui
re empla bona sequentibus pbeant. Et cum appropinquaret iam ad descensũ mon
tis oliueti. ceperunt omis turbę descendentium gaudentes laudare dm magna uo
ce. Descendente de monte oliuarũ dno. gaudentes laudantesq; turbę simul & ipsi
descendunt. quia humiliato sua sponte mẽ auctore. necesse ẽ eos qui miscedia plu
rimũ indigent. humilitatis eius uestigia qmiũ pualent imitari. necesse ẽ mqm nos
inuentes quom ihc demonte oliueti descendit. id ẽ cum informa di eet. humilia
ut semetipsum. factus obediens patri usq; ad mortẽ. mortẽ aũt crucis. humilie
mur & ipsi sub potenti manu ei. ut exaltari meteamur in tempore uisitationis. Sup
omibus qsuiderant uirtutib' dicentes. Benedictus qui uenit rex in nomine dni.

ad
uestimenta sua in uia sup
pullũ. imposuer ihm. Vesti
menta aplor. uel doctrina
uirtutũ uel assertio scrip
turarũ uel certe ecclesiasti
corum dogmatũ uarieta
tes intelligi possunt. quib;
illi corda hominũ ante nu
da & frigida quo xpo ses
sore digna fiant operum.
Eunte aũt illo sternebant

martyrũ secuti corpora sua
p abstinentiã edomant ut
dno iter ad mentẽ parent.
uel exempla